

KERK-KRAANT

GELOOFGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 87

Jaargang 10, nummer 7

23 januari 2022

Derde zondag door het jaar

Op afstand zijn we met elkaar verbonden, door dezelfde teksten te lezen en hierdoor vormen we een gemeenschap.

In de naam van God die onze weg verlicht, van Jezus die ons roept en van de heilige Geest die ons één maakt. Amen.

Vandaag gebeurt iets groots

Sommige woorden en sommige gebeurtenissen in het leven doen er toe. Zo maken we allemaal wel eens iets mee waarvan we helemaal onder de indruk zijn. Meestal kunnen we pas achteraf die gebeurtenis duiden. Vanaf die dag was het leven anders.

We kennen internationale gebeurtenissen. We spreken van voor en na: de val van de Berlijnse Muur in 1989, het instorten van de Twin Towers in 2001, de Corona pandemie (2020-2022.).

We kennen nationale gebeurtenissen: de vliegtuigramp in de Bijlmer, de overstromingen verleden jaar in Limburg.

We kennen gebeurtenissen in eigen leven: op iemand verliefd worden, de geboorte van een kind, ontslag op het werk, een nare ziekte, een verstoorde relatie, het overlijden van een dierbare. Ingrijpende zaken die ons leven radicaal kunnen veranderen.

Eenzelfde besef vinden we terug in de lezingen van vandaag.

God wordt geprezen, omdat degene waarnaar we lang hebben uitgezien, onder ons is gekomen. Het Schriftwoord is in Jezus in vervulling gegaan.

Ik wens je een ingetogen bezinning toe.

René Hornikx

Eerste Lezing: Nehemia 8,2-4a.5-6.8-10

Met hart en ziel geven mensen zich over aan woorden die werkelijkheid worden.

Ezra, de priester, bracht het boek voor de vergadering van mannen en vrouwen en allen die de voorlezing konden volgen. Het was de eerste dag van de zevende maand. Vanaf de dageraad tot de middag las Ezra voor uit het boek op het plein voor de Waterpoort ten aanhoren van de mannen en vrouwen en van allen die het konden volgen. Het volk luisterde aandachtig naar de voorlezing van het wetboek. Ezra, de Schriftgeleerde, ging op een houten verhoging staan die voor die gelegenheid opgeslagen was. Ten aanschouwen van heel het volk, hij stak immers boven allen uit, opende Ezra het boek. Op dat ogenblik gingen allen staan. En Ezra prees de Heer, de grote God, en heel het volk antwoordde: 'Amen, amen!' Zij staken hun handen omhoog, zij bogen het hoofd en zij aanbaden de Heer met het gezicht tegen de grond. Zij lazen uit het boek van Gods wet voor, legden het uit en verklaarden de betekenis, zodat allen de lezing verstonden. Vervolgens zeiden Nehemia, de landvoogd, Ezra, de priester en Schriftgeleerde, en de leviëten die de uitleg gaven tot heel het volk: 'Deze dag is aan de Heer, uw God, gewijd. U mag dus niet treurig zijn en niet wenen.' Het hele volk was namelijk in tranen uitgebarsten toen het de woorden van de wet hoorde. En ze zeiden hun: 'Kom, ga lekker eten en drink er zoete drank bij en deel ervan mee aan wie niets heeft, want deze dag is aan onze Heer gewijd. Wees niet bedroefd, maar de vreugde die de Heer u schenkt zij uw kracht.'

Vraag: Doet het Woord van God ertoe in je leven?

Evangelie: Lucas 1,1-4; 4,14-21

Lucas kiest voor een tekst van Jesaja die overduidelijk naar Jezus verwijst: 'De Geest rust op mij om aan armen het Goede Nieuws te brengen'.

Velen hebben getracht de gebeurtenissen te verhalen die onder ons hebben plaatsgevonden aan de hand van de gegevens, welke ons werden overgeleverd door mensen die van het begin af aan ooggetuigen waren en in dienst van het woord zijn getreden. Vandaar, edele Teófilus, dat ook ik besloot –na van meet af aan alles nauwkeurig te hebben onderzocht– voor u een ordelijk verslag te schrijven, met de bedoeling u te doen zien, hoe betrouwbaar de leer is waarin gij onderwezen zijt.

In de kracht van de Geest keerde Jezus terug naar Galilea en men sprak over Hem in heel de streek. Hij trad nu op als leraar in hun synagogen en werd algemeen geprezen.

Zo kwam Hij ook in Nazaret, waar Hij was grootgebracht, ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen.

Ze reikten Hem de boekrol van de profeet Jesaja aan. Hij opende de rol en vond de plaats waar geschreven stond: De geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalfd heeft. Hij heeft mij gezonden om aan armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken, en aan blinden, dat zij zullen zien; om verdrukten te laten gaan in vrijheid, om een genadejaar af te kondigen van de Heer. Daarop rolde Hij het boek dicht, gaf het terug aan de dienaar en ging zitten. In de

synagoge waren aller ogen gespannen op Hem gevestigd. Toen begon Hij hen toe te spreken: 'Het Schriftwoord dat gij zojuist gehoord hebt, is thans in vervulling gegaan.'

Vraag: Is de boodschap van Jezus voor de armen ook de boodschap die wij in daad en woord mogen uitdragen? Hoe klinkt die boodschap voor jou vandaag?

*Het Woord van God is de tegenstrever van je wil,
totdat hij de aanstichter van je heil wordt.
Augustinus*

Gebed voor de zondag

Goede God,
altijd trekt U met ons mee.
Nooit wijkt U van ons.
U spreekt Woorden die ons helpen te leven naar uw wil
Jezus is hét Woord voor ons.
Hij bracht uw Goede Nieuws in praktijk
door om te zien naar de armen, gevangenen, blinden, verdrukten.
Door Jezus veranderde het leven van mensen radicaal.
Schenk ons goede God
de kracht van uw heilige Geest
om naar Jezus voorbeeld
om te zien naar elkaar, naar de minsten het eerst.
We vragen het U voor vandaag
en tot in uw eeuwigheid.
Amen.

Overweging

Bij zijn optreden in de synagoge in de streek waar Jezus opgroeide, spreekt Hij naar mijn mening op een toon die voor ons, christenen, gevolgen kan hebben.

Hij zegt onder andere: 'De Geest van de Heer rust op Mij, daartoe heeft Hij Mij gezalfd.' Daarmee wil Hij naar mijn gevoel eigenlijk zeggen; 'leef naar de woorden die Ik je aanreik, verander van mentaliteit, maak rechtsomkeer en stap voortaan in tegenovergestelde richting'. Hij geeft hiermee duidelijk aan wat Hem beweegt en wat Hij in beweging wil zetten, welke Geest Hem bezielt. Zijn leven wijst ons mensen ook naar de weg om trouw te zijn, maar bovendien ook vol te houden. Jezus vindt overigens zijn levenstaak in de Schriften uit het Oude Testament. En met behulp van de profetische teksten daaruit, typeert Hij haarscherp de verschillende kanten van zijn zending, zijn missie. Woorden als dienstbaarheid en gelijkwaardigheid geven zonder meer de toon aan. Zijn bijzondere aandacht voor sociaal-economische tegenstellingen. Zijn warme pleidooi voor verbetering van de maatschappelijke positie van de armen richt Hij op de eerste plaats tot de welvarende bevolking, tot de rijken der aarde.

Jezus' spiritualiteit is heel concreet. Hij had aandacht voor mensen van vlees en bloed, voor de mens met heel zijn hebben en houden. Zijn grote zorg is dat mensen het goed maken, tot hun recht komen, op verhaal komen. Niet straks pas, in het hiernamaals, maar hier en nu op aarde. Hij heeft ons voorgedaan dat de kern van ons geloof niet bestaat in een theorie, in een leer, maar in een levenshouding, in hoe je dit in de praktijk brengt. Geen woorden maar daden.

Jezus was minder bedacht op rechtzinnigheid in de leer, maar meer op het goede handelen. Het eerste boek van de apostelen, zijn eerste leerlingen en woordvoerders, heet *Handelingen van de apostelen* en niet *Dogmata van de apostelen*. Dat geeft ruimte, maar stelt ook andere eisen. Geloven is ja zeggen op het leven van Jezus, een poging om je door Hem te laten inspireren, te leven in zijn Geest.

Leven uit zijn Geest komt vanzelf als je geraakt bent. Je kunt dan niet anders meer. Er moet getuigd en gehandeld worden. En dit niet alleen van persoon tot persoon, maar ook in de richting van de samenleving en hier hoort ook de broodnodige zorg voor de hele schepping bij. Wij allen zijn

toch uitverkorenen, geroepen elkaar nabij te zijn, elkander dragend als de Christoffel van oudsher? Wat ons in deze tijd van die vreselijke coronaperikelen gaande houdt, is de soms wonderlijke wisseling van het diepe gevoel van dragen en gedragen worden. Hoeveel nieuwe uitdagingen liggen er niet op ons te wachten. Het zou wel eens kunnen zijn dat wij ons door de heersende pandemie, ons binnen de Kerk soms al een tijdje in de kou voelden staan of langzaam geestdodend zijn gemaakt. Misschien zou deze woestijnperiode juist kunnen leiden tot een verrassende, vernieuwende en verdiepende ontwikkeling binnen ons geloofsbeleving in de Kerk van tegenwoordig.

In de tientallen jaren na het Tweede Vaticaans Concilie hebben we een van de mooiste perioden van de kerkgeschiedenis mogen beleven. De Geest waaide volop, waarheen zij wilde. Weet u het nog? We hebben nu het gevoel dat die periode aan het voorbij waaien is en dat er een winter aankomt of al is, koud en leeg. In die ervaring leven we nu. Al zien we in sommige parochies maar óók her en der in de

plaatselijke opgerichte geloofsgemeenschappen van de laatste jaren nog heel wat nieuw leven de kop opsteken. Echter het is niet te ontkennen dat boven op de berg veel sneeuw aan het vallen is. Wij weten toch ook dat Jezus, komend uit de woestijn aan het begin van zijn tocht, ook nu een dringend beroep op ons doet te luisteren naar de stem van de Levende die zo onweerstaanbaar in Hem tot klinken is gekomen. Geloven is gehoor geven aan 'die stem uit het vuur' en dan zelf in vuur en vlam gezet worden. Jezus achterna, niet alleen met woorden maar bovenal met daden! Een oproep, die de moeite waard is, op het einde van de gebedsweek voor de eenheid van Christenen waarin we nog een zorg erbij hebben, namelijk proberen nu eens een beetje samen dat Schriftwoord in vervulling te laten gaan. Daarvoor bidden is wel een schamel begin. Misschien wordt bidden ook nog eens doen. Moge zijn Geest juist in alle gelederen van kerk en samenleving werkelijk op ons rusten. De hoogste tijd, zou ik zeggen.

Johan Wolbrink

Een hartverwarmende decemberervaring

Via-via werden pastor B. en ik gevraagd om de kerstsamenkomst te houden in een zorgcentrum. Bedoeld voor de ochtend van vrijdag de 24e van de laatste maand in 2021 in een voor ons nieuwe locatie. Het zaaltje werd voor deze ontmoeting feestelijke aangekleed, compleet met dennengroen en (kunst-)kaarsen. Twaalf bewoners van verschillende afdelingen uit dit complex voor senioren met psycho-sociale en/of lichamelijke beperkingen werden opgehaald. Zij schaarden zich om de lange tafel en ontvingen de liederenopgave. Die was samengesteld uit bekende nummers. Inderdaad werd er zoveel mogelijk meegezongen.

B. las een verkorte versie van het geboorte-evangelie. We schrokken niet van een door mijnheer K. geplaatste wat ondeugende opmerking. Hij stelde zich n.l. licht spottend op. Maar naarmate het uurtje vorderde steeg zijn waardering en wilde hij zelfs niet meer naar zijn kamer terug. Verder werd het onderdeel *Lichtjes aansteken en daarbij een intentie noemen* door allen verrassend goed opgepakt. Een eerst wat wazig overkomende dame had dit ritueel wel degelijk begrepen en stamelde haar wens: "Voor iedereen in de wereld die licht kan gebruiken." Soms was enige assistentie nodig. Geen probleem. Betrokken personeel schoot behulpzaam toe.

Het onderdeel *Breken & Delen*, ofwel communie-uitreiking, werd eveneens prima ontvangen. De instelling is niet van gelovige snit. Er verblijven mensen met zeer gevarieerde achtergronden. Menige senior uit deze regio die hier de levensherfst slijt, draagt echter nog r.k. wortels mee. Bij de thans gekozen opzet geldt: *Jezus sluit niemand uit*. Zo'n ruimdenkende benadering is helaas niet overal vanzelfsprekend, maar beslist verantwoord in een kring van integer meevierenden. Het oecumenische uitgangspunt was eenvoudig te volgen. Ook de -elders gezegende- hostie werd sereen ontvangen. Op de hand, maar tevens zeker vier keer op de tong. Net alsof men dit nog regelmatig meemaakte.

Tijdens het stiltemoment koos ik op de altdwarsfluit voor *Blijf mij nabij (Abide with me)*. Een oude man-in-rolstoel, breekbaar, fragiel en schijnbaar afwezig, neuriede het hele vers mee. Dit ontroerde allen diep. De wegens het virus vrij laat toegestane Holy Happening was al een bijzondere toegift. En nu overtrof deze onverwachte deelname ieders verwachting. Zichtbaar werd genoten van de sacrale saamhorigheid die de bewoners optilde boven het alledaagse, ingeperkte bestaan vol gemis en verdriet. Tranen bleven evenmin uit bij beide sexen. De sfeer was heilzaam en weldadig zuiver.

Het is bekend: muziek en non-verbaal contact blijven het langst door-dringen, juist ook bij chronische breindwalingen. De zorgmedewerksters, geboosterd en van kapje voorzien, toonden warme aandacht, niet huiverig voor een zachte aanraking. De melodie van het vertrouwde lied werd bezielde geblazen zo verzekerde men mij. Als laat gestarte amateur ben ik dubbel blij als het zo lukt.

Mevr. L., aldaar unithoofd, kwam ons na afloop bewogen bedanken. "Ik kom

al lang niet meer in een kerk," zo bekende ze, "maar op *deze* wijze dat is geweldig. Volgens mij waren engelen dichtbij. Ik heb kippenvel." Mij overkwam hetzelfde. Dat zei ik haar, meteen wijzend naar het cherubijntje aan mijn horloge.

Wij bewonen een in afmeting bescheiden maar knus piggelmee-pandje en zijn *Tevreê-met-ons-Twee*. Qua religiosa is onze woonambiance overigens verre van sober, met o.a. deze sticker: *I believe in Angels*.

Trouw van 8 januari j.l. vermeldde hoe wereldvreemd-ongenuanceerd de paus deze prima leefstijlvariant benadert. Hij vindt die egoïstisch, duidelijk onwetend van mede-argumenten zoals: liefdeloze jeugd, agressie, misbruik, andere trauma's. Of gewoon: Géén behoefte aan gezinsvorming. Eeuwenlang was veel kroost ONgewenst, met de nodige gevolgen. Voor mij herkenbaar. Nogmaals, bevrijdender: *Jesus sluit niemand uit*.

Weer wordt een zgn. 'ongewone' (helemaal NIET zo wereldvreemde) leefstijlvariant (Tevree met z'n Twee) veroordeeld in plaats van ruimte geven. Er vertrokken al zoveel gelovigen...

AMBRIELLA

Bezinning

Ik trek mijn schoenen uit – mijn ambities,
ik doe mijn horloge af – mijn planning,
zet mijn bril af – mijn visies,
leg mijn pen neer – mijn werk,
leg mijn sleutels neer – mijn zekerheid,
om alleen te zijn met U,
enige ware God.

Nadat ik met U ben samen geweest
trek ik mijn schoenen aan
om in uw spoor te gaan,
doe ik mijn horloge om
om te leven in uw tijd,
zet ik mijn bril op
om te kijken naar uw wereld,
steek ik mijn pen bij me
om uw gedachten op te schrijven,
pak ik mijn sleutels op
om uw deuren te openen. (*Graham Kings*)

Vraag: Wat spreekt je bijzonder aan in deze tekst?

Samen op weg naar de toekomst

Naast de entree van de Grote Kapel van de Zusters van Liefde te Tilburg kunt u een prachtig glas-in-loodraam bewonderen, uitgevoerd door het atelier van Jan van Pijnenburg in Oostelbeers. Het is anno 2000 daar aangebracht, dus juist op de overgang van de ene naar de andere eeuw.

De Zusters hebben er bewust voor gekozen om het raam te verrijken met symboliek. Dit willen ze ermee zeggen:

De wereldbol staat voor: de totaliteit van de schepping

De kosmos: de planeet, aarde en water

De vier grote wereldgodsdiensten die de opdracht hebben om het Rijk van God te realiseren, zijn: - het Christendom: het kruis, - Het Jodendom: de zevenarmige kandelaar, - De Islam: de sikkel / ster, - Boeddhisme: het wiel.

Regenboog: Verbond van God met zijn mensen.

De weg in een verstild landschap: teken van ons laatste kapittel.

De boom van het leven: hoopvolle toekomst en vertrouwen

De Hebreeuwse tekst midden onder: IK BEN DIE BEN". Dit was het thema van het Provinciaal Kapittel in het jaar 2000: *"Alleen omdat uw stem mij wenkte, vertrouwend enkel op uw Naam"*. Dit is de beginregel van het strofelied 'Abraham', dat het Godsvertrouwen van Abraham bezingt.

Onderaan de 2 vlammen als teken van mensenrechten en het 'Vuur onder de as' ter bemoediging en uitdaging voor onze zending nu en in de toekomst.

Namens de Zusters door zr. Delian de Brouwer samengevat, in hun eigen woorden:

"We zijn ons bewust van 'n veranderend geloof- en kerkbeeld. We staan als grondleggers van het geloof samen met andere bondgenoten, tochtgenoten".

Anita van der Kam

Augustinus spreekt over leidinggeven

'Sommige leidinggeven zijn vooral erg gehecht aan het feit dat ze leidinggeven. Wie daaraan komt, komt aan hen. De zaak die ze dienen, is dan een middel tot meerdere eer en glorie van hun persoon. Het zou andersom moeten zijn: een ware leider ziet zichzelf als middel tot meerdere eer en glorie van de gemeenschap, of dat nu een koninkrijk is of een klooster, een handelshuis of een huisgezin. Aan het eind van de dag moet de overste, de leraar, de leider, op de knieën voor God. Dan is het moment daar om de balans op te maken. De leider stelt zichzelf vragen: Ben ik te streng geweest, ben ik te toegevend geweest, stonden de machtsmiddelen in verhouding tot het doel? Die nederigheid helpt iedere leermeester om de verleidingen die het uitoefenen van gezag met zich meebrengt, te weerstaan.'

(Uit: *Zeven vragen aan Augustinus. Augustijnse spiritualiteit voor het dagelijks leven*. Pagina 60-61.

De teksten zijn bijeengebracht door Paul van Geest en Monic Slingerland. Uitgeverij Ten Have. ISBN 9 789025 958886).

Vraag: Zouden deze mensen dit ook gelezen hebben?

Gebedsweek voor eenheid van Christenen

23 januari 2022 eindigt de week van gebed voor de eenheid van de christenen.

Voor meer informatie zie: <https://www.weekvangebed.nl>

Gebed

Bid en werk
opdat zijn Rijk kome.

Laat iedere dag
het Woord van God
je werk en je rust bezielen.

Bewaar in alles
de innerlijke stilte
om in Christus te blijven.

Laat de Geest
van de Zaligsprekingen
diep in je doordringen:
vreugde, eenvoud en barmhartigheid.

(zusters van Grandchamp, 2021)

Zending

Mogen we Gods woorden
in ons leven meedragen.

Mogen Gods woorden
licht zijn op onze weg.

Mogen Gods woorden
ons doen omzien naar elkaar.

Mogen Gods woorden
de wereld om ons heen
tot vreugde zijn.

Zegene ons daartoe:
in de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.